

אור עליון

יו"ל על ידי ארגון להפצת יהדות "נשמת כל חי"

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-צורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שנייה | סיון תשע"א (תהא שנת אור עליון) גיליון מס' 18

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

"גילינו את המבול"

פסולת עתיקה, ובתוך אלה שברי כלי חרס ללא ספור. מתחת לשכבת טיט בעובי של שלושה מטרים כמעט, שוב הגיעו אל שרידי ישוב אנושי. מראה הקרמיקה ואופיה השתנו באופן מפתיע. מעל לשכבת הטיט היו כדים וקערות שנעשו, כנראה, בעזרת האובניים; ואילו הללו - מלאכת כפים הם. וכל כמה שהקפידו בבדיקת תוכני הסלים וניפויים, מתוך מתיחות גדולה והולכת של הנוגעים בדבר, לא נמצאו בכל אלה שברי מתכות. כלי המלאכה הפרמיטיביים המתגלים כאן עשויים אבני-צור מסותתות. זוהי, בודאי תקופת האבן!

בו ביום מודיע הטלגרף מארם-נהרים את הידיעה המרעישה ביותר לעולם, שהסעירה את הרוחות: "גילינו את המבול!" דבר הממצא המרעיש הזה באור נתפרסם בעתונות ארצות-הברית ואנגליה באותיות של קידוש-לבנה. **ה מ ב ל** - היה ההסבר האפשרי היחיד לשכבת הטיט העצומה מתחת ל"תל באור", שהפרידה הפרדה שלימה בין שתי תקופות יישוב. הים השאיר את עקבותיו הבלתי מופקפקות בצורת שרידי חיות-ים קטנות בתוך הטיט.

וגיל מוכרח לקנות לו וודאות במהירות האפשרית ביותר, מקרה -ולו גם בלתי מתקבל על הדעת- יכול היה לטעות בו ובאנושיו. במרחק 300 מטר מן המחפורת הראשונה הוא פותח במחפורת חדשה. המעדרים מגלים חתך דומה: שברי סירים - שכבת טיט - כלי חרס מלאכת-כפיים.

עד לאיזה מרחק נמשכת שכבת הטיט? ארכיאולוגים אחרים מגלים בארם נהרים הדרומית, מקום אחיזה חשוב נוסף, הם מצאו שם שכבה שיש בה חומרי-משקע, אלא שכאן אין עוביה אלא חצי מטר בלבד!

לרגלי מגדל-המדרגות העתיק של השומרים באור, סמוך למרוץ התחתון של הפרת, אפשר לרדת בסולם לתוך פיר צר ולמשש את שרידי שואת המבול - הלא היא שכבת טיט בעובי של שלושה מטרים כמעט.

של וולי ואמרו: "הגענו עד תחתית היסוד". הוא יורד אל סוף החפירה כדי לוודא בעצמו את הדבר. ואמנם, נפסקים כאן עקבותיו של ישוב. "סוף סוף!", נצנץ במוחו של וולי. בקפדנות הוא בוחן את הקרקע שברצפת הפיר והוא תמה: "זהו חומר! טיט טהור! מעין זה שמתהווה רק לאחר שקיעתו במים. טיט במקום הזה?".

וולי מחפש הסבר, אולי זה יכול להיות רק סחף חול, גיבוב חמרי-משקע מן הפרת בימים קדומים, בזמן שהפרת עברה ליד התל. אמנם מדידות השטח וחישובים קפדניים חדשים נותנים

בידי וולי תוצאות אחרות לחלוטין: קרקע המחפורת, במקום שמתחילה שכבת הטיט, גבוהה מטרים רבים מעל פני הנהר. לא יתכן איפוא שאלו הם חומרי משקע של הפרת. מה היא, איפוא, משמעותה של שכבה מוזרה זאת? איכה נוצרה? תשובה לשאלה זאת לא נמצאה אף בפי אחד מעוזריו. הם יוסיפו איפוא לחפור ויוסיפו להעמיק את הפיר.

הארכיאולוג וולי (1880-1960)

במתכונות רבה מתבונן וולי בעלייתם של הסלים, סל אחר סל, מן הפיר, שתכניהם נבדקים מיד, והמעדרים שוקעים יותר ויותר בשכבה הזאת. מטר אחד, שני מטרים - ועדיין זה טיט נקי. לאחר שלושה מטרים כמעט, נעלמת שכבת טיט זו פתאום כשם שנתגלתה. **ומה יתרחש עכשיו?**

הסלים הראשונים המופיעים לאור היום משיבים תשובה שאיש מהחופרים לא יכול היה לחלום עליה. אין הם מאמינים למראה עניהם. הם שיערו כי יגיעו לקרקע בתולה וטהורה, אבל הדבר המופיע עכשיו לאור השמש, הלוהטת הוא שוב אשפה ושוב אשפה,

ליאונארד וולי אף סבור, כי כאן מקומה של העיר "אור כשדים" המקראית, אמנם יש שהשיגו על קביעתו זאת³.

בשנת 1923 הגיעה למקום משלחת ארכיאולוגים מבריטניה ומארה"ב, בראשות צ'ארלס ליאונארד וולי, הם החלו לחפור במיומנות ובמקצועיות דווקא סביבות התל, ולהפתעתם הם מצאו במקום שרידי חמשה מקדשים, שהקיפו בצורת חצי עיגול את התל, זו היתה רק המנה הראשונה. שכן לאחר שש שנות עמלרוב בחקר המקום, הם גילו מתחת לאדמתו של התל - עיר שלמה ומפוארת, אשר מזדקרת כעת במלא יופיה לאחר תרדמה של אלפי שנים.

העיר מתוארכת לתקופת אברהם אבינו. כמו כן נמצאו דרומית לחמשת המקדשים הנ"ל, בעומק 15 מטר מתחת לאדמה, "קברות מלכי אור". בקבריהם נמצאו אוצרות של ממש: כלי זהב וכסף, כדים ואגרטים נפלאים צורה, ועוד. כנראה שכן היה מנהגם לרוב פאר והדר. הקברים תוארכו לשנת 2,800 לפני הספירה (לפני 4,800 שנה מהיום בערך).

סמוך לעונת הקיץ של שנת 1929, לאחר שהוסרו יסודות הקברים, רצה וולי להגיע עד לשכבת "קרקע בתולה", כלומר, לשכבת קרקע שעליה לא בנו ישוב מעולם. לשם כך הוא מורה לחפור פירים (קידוחים צרים) בקרקע הקברות, ואכן התגלו במקום שרידי ישוב עתיק יותר. הסלים העלו מהפירים עפר מעורב בשברי כדים, קדרות וספלים, וכלי קרמיקה. ואף נמצאו בפירים לוחות חומר רבים, שהיו מכוסים אותות כתב שצורתו עתיקה יותר מצורת הכתובות של הקברים ב-300-200 שנה.

בגיליון חדש ניסן, במאמר תחת הכותרת "נתגלו שרידים מנס קריעת ים סוף", הבאנו כי חוקרים מצאו בים סוף גלגלי ואופני מרכבות, עצמות אדם, אשר תוארכו לזמן התרחשות "נס קריעת ים סוף". המאמר עורר הדים רבים בקרב ציבור הקוראים, קיבלנו תגובות נלהבות בכתב ובעל פה מהארץ ומהעולם. האמת היא, כי ממצא זה הוא חוליה קטנה בשרשרת הגילויים הארכיאולוגיים הרבים שנמצאו, המוכיחים באופן נחרץ את נכונות המסופר בתנ"ך.

חובה לציין, שאין המסורת היהודית זקוקה לכל אשור כי התורה ניתנה משמיים, מאחר והאמונה בתנ"ך נובעת מתוך כללים לוגיים שלא ניתן להפריכם. אבל לצערנו, כיון שרבים מאחינו בית ישראל חונכו במסגרות המרוחקות ממסורת ישראל, נכון הדבר להציג בפניהם גם עובדות ארכיאולוגיות. מלבד העובדה כי בדרונו העומק המחשבתי יד פלאים, ואת מקומה של הלוגיקה תפסה הראיה החזותית.

במאמר שלפנינו נסקור את תגליתו של הארכיאולוג האנגלי הנודע סר צ'ארלס ליאונארד וולי, אשר מצא שרידים ל"נס המבול" בחפירות ב"קברי אור". מתוך הספר "התנ"ך כהיסטוריה"² (עמודים 21-41).

החפירות ב"תל אור"

מאה ותשעים ק"מ צפונית ל"בצרה" שבעירק, סמוך לנקודה בה "המפרץ הפרסי" מתפצל ל-2: נהר פרט ונהר החדיקל, סמוך ונראה לעיר בבל התנכ"ית, נמצא מה שמכונה בפי הערבים "תל אל מוקייר", כלומר "תל המדרגות", אלו הן הריסות של בנין גדול ומיוחד עם מדרגות בצידו. בשנת 1854 נחקר המקום ע"י הציר הבריטי בצרפת י.ה. טיילור, ללא גילויים רבים, מלבד גלילי חומר שרוף עם כתובות בכתב היתדות (כתב עתיק מאד מאד). רק לאחר זמן רב, בנתב שיכלו לקרוא את כתב היתדות, החלו גלילים אלו לספר את סיפורם, ובין הכתובות הרבות נמצא שמו של בנאי התל, הלא הוא "המלך אור ננו". מכאן ואילך נקרא שם התל "תל אור". הארכיאולוג צ'ארלס

המבול עולה מן החפירות

לאחר ימים רבים קראו כמה מעוזריו

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של הבחור היקר והחשוב נעים הליכות, מופת לרבים, נוח לשמיים ונוח לבריות, מסביר פניו לזולת, אהוב על הבריות **ליעד הראל בן ציון ואסתר מזרחי ז"ל** שירת כקצין ביחידה קרבית בצנחנים, שימש כמאבטחם האישי של ראשי ממשלות ישראל. נהרג בקיצור ימים ושנים בתאונת דרכים סמוך ליישוב ביתר ביום כ' כסלו תש"ע ת.נ.צ.ב.ה.

1. את תגליתו הוא העלה בספרו Excavations at Ur: A Record of 12 Years' Work, 1954. ספרו תורגם לעברית בשם "אור כשדים", רשומות של שבע שנות חפירות, ספריית פועלים, 1956.
2. קיבוץ תגליות ארכיאולוגיות המאמתות ומבארות את התנ"ך. נכתב ע"י ורנר קלר, המבורג, ספטמבר 1955. תורגם לעברית, ישראל תשי"ח (1958), בהוצאת מחברות לספרות.
3. התנ"ך כהיסטוריה עמוד 33. וע"ע רש"י (בראשית יא, כח), המבאר באופן אחר את

המילה "אור כשדים", ולא מלשון המלך אור.
4. בספר "התנ"ך כהיסטוריה" (עמוד 40) כותב כי לפי דעתו של וולי המבול היה אך ורק סביבות בבל. כנראה הוא קבע כך מאחר ושכבת הטיט נמצאה רק במקום זה. אמנם, מפסוטם של מדינות נראה שהמבול היה על פני כל העולם. והסיבה ששכבת הטיט נמצאת רק באזור זה, משום שכתוב ברש"י (בראשית ו, יז) שהמבול הציף את הכל והביאם ל"בלב". ומסחר זה נוצרה דווקא שם שכבת הטיט. וע"ע ב"תורה תמימה" (בראשית, פ"ז, הערה יח).

חוט כסף רוחני מחבר הנשמה לגוף

של הנפש עם הגוף. הנה דבריו: "...הרגשתי בעליל, שאני נוטש את גופי. יותר מכל פרט אחר בחווייה זו, הפליאני מראהו של חוט מוכסף ארוך, שנמשך ממני וקושר אותי אל גופי שעל הספה. ידעתי, שכל עוד יישמר הקשר באמצעותו של חוט הכסף, לא יאונה לי כל רע. עם זאת הבינותי, כי ברגע שיונתק חוט זה - יינתקו גם קשרי עם החיים... מחשבה זו על ניתוק אפשרי היא שדחפה אותי לשוב מהר ולהתמוגג מחדש עם גופי".

ובכן, אנשי המדע בעידן המודרני מבשרים לאנושות העולמית כי גילו תגלית חדישה ומעניינת הנוגעת למהות הפנימית של כל אחד מאיתנו: במימד הרוחני שלנו קיים כעין חוט כסף רוחני המקשר אותנו לחיים!.

אכן, ידיעה מעניינת. אך האם גם לעם-ישראל הם גילו בכך דבר חדש? הנה פסוקים אחדים מתורת ישראל (קהלת פרק י"ב): **"וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵיךָ בַּיּוֹם בַּחֹרְתֶיךָ [זָכַר לַצֵּיִת לְבוֹרְאֶךָ גַּם בְּעוֹדְךָ צַעִיר] עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה וְהִגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵינִי לִי בְּהֵם חֶפֶץ [אלה שנות הזקנה]... עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּךְ חֶבֶל הַכֶּסֶף... וַיֵּשֶׁב הָעֵפֶר עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה [כשם שהיה; שהגוף נברא מן העפר] וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּה. הַבֶּל הַבְּלִים אָמַר הַקְּוֹהֶלֶת הַכֵּל הַבֶּל".**

כלומר, כאשר ינתק "חבל הכסף" המחבר את הרוח לחומר, ימות האדם. או אז ישוב העפר אל הארץ, כשם שהיה. והרוח תשוב אל האלוקים אשר נתנה, לתת דין וחשבון על מעשיה.

מתוך הספר "המהפך" להרב זמיר כהן שליט"א, באדיבות המחבר.
ניתן להשיג את הספר בערוץ "הידברות" (אפיק 97 Yes-וב Hot) בטלפון 073-2221250

"המדיום ניתקה את נשמתה מגופה שבניו יורק, ויצאה ל"מסע טראנס אטלנטי" לאיסלנד הרחוקה. ד"ר סוונסון, שניחן אף הוא בסגולות של קליטה על חושית, הרגיש מיד בנוכחותה בחדר. איילין גארט הבחינה בתחבושת הגדולה העוטפת את ראשו, ושמעה את דברי העידוד שאמר לה: "ייהיה זה ניסוי מוצלח, ללא ספק, ובכן, אנו מתחילים. התבונני, קודם-כל בחפצים שעל השולחן". נשמתה של איילין בחנה את החפצים, ובו בזמן השמיע גופה בניו יורק תיאור מדוייק של המתרחש מעבר לאוקיינוס. קצרנית חרוצה, שהובאה למקום ביוזמתו של ד"ר מאהל, רשמה בדייקנות כל מלה ומלה שנפלטת מפי המדיום".

"ניסוי היסטורי זה נמשך כ-15 דקות, ומיד בסיומו העתיקה הקצרנית את הפרוטוקול במכונת הכתיבה. ד"ר מאהל חתם את שמו בשולי המסמך, צירף את חתימותיהם של שאר הנוכחים, ושיגר בדחפיות את הגיליונות לאיסלנד לאישורו של ד"ר סוונסון. למחרת התקבל מד"ר סוונסון מברק המאשר, כי זמן-מה לפני הניסוי מעדו רגליו וראשו נחבל ונחבש. כעבור יום נוסף הגיע מאיסלנד מכתב מפורט, בו תיאר ד"ר סוונסון את מעשיו במועד שנקבע לניסוי. הפרטים שציין חפפו בצורה מדהימה את עדותה של המדיום איילין גארט".

חוט הכסף הרוחני שבאדם

כדי להבין יותר את מהות התופעה, משתמשים החוקרים כדוגמה בעדותו של מר אורקהרט מטורונטו, קנדה. בעדות זו שהיא אחת מתוך רבות כמותה, מפרט מר אורקהרט אודות צורת החיבור

מחקרים נרחבים שנערכו במקביל בארצות-הברית, ברית-המועצות (לשעבר), אנגליה ועוד, על ידי אחדים מן הידועים שבחוקרי הנפש בעולם, כגון פרופ' ק. רינג, ד"ר מאהל ועוד, העלו כי בתנאים מסוימים קיימת אפשרות של יציאת נפש האדם מתוך גופו מרצון, ושיבה אל הגוף מתוך בחירה לאחר שוטטות במרחקים שונים. כמו כן התקבלו עדויות, כי בזמן יציאה זו - הנפש נשארת קשורה לגוף האדם במעין חוט ארוך בצבע כסף.

יציאה מרצון של הנשמה מהגוף

מבין הדיווחים הרבים נצטט קטעים אחדים מתוך דיווח שהופיע בירחון "עולם המסתורין" (גיליון מס' 6 עמ' 71-51) בכתבה שכותרתה: "רוי מסע הנפש": "איילין גארט, המדיום הגדולה והמפורסמת ביותר בעולם, ומייסדת החברה למחקר פאראפסיכולוגי בארה"ב, השתתפה לפני שנים אחדות בניסוי, שנערך בניו-יורק בפקוחו של הפאראפסיכולוג ד"ר מאהל. היה עליה להפריד את נשמתה מגופה (בדרך של מעין היפנוזה-עצמית), ו"להסיע" את הנשמה לאיסלנד, לביתו של הפאראפסיכולוג האיסלנדי ד"ר סוונסון. כפי שנקבע מראש, היה על החוקר האיסלנדי לבצע בביתו, בשעה מוסכמת מראש, שורת פעולות הידועות לו בלבד. תפקידה של איילין גארט היה לנסות לראות פעולות אלו בעיני רוחה, ולמסור דו"ח מפורט עליהן לד"ר מאהל".

לא להכנס לעצבות! להיות בשמחה!

שאלה: לכבוד הרב שלום רב.

1) האם מותר לי לשים בגינתי דמויות של גמד או ליצן שנקנו בחנות רגילה בעיר רק לצורך יופי?
2) בעת קריאת ההגדה השנה התעמקנו יותר, ואני שאלתי, מדוע משה רבנו לא מוזכר בהגדה, הרי הוא היה הגורם המרכזי ביציאת מצרים? (שמעיה)

תשובה: 1) אסור, למרות שזה רק ליופי, כמו שכתוב מפורש בשולחן ערוך (י"ד קמ"א, ד): "אסור לצייר צורת אדם לבדו, כל אלו אסור לעשות אפילו הם לנו". באפשרותך לחתוך קצת מהפסלון הזה, כדי שזה לא יהיה צורה שלימה, ואז מותר להציבו. (ש"ע שם ס"ז. שו"ת יחוה דעת ג, סד).

2) כדי שבני ישראל לא יתלו את כל הניסים והנפלאות במשה עצמו, וליחס לו כוחות אלוהיים ח"ו. מכאן, שאסור ליחס כוחות אלוהיים לרב גדול ככל שיהיה. הרב הוא עבד ה' בלבד. בתורה מוזכרות טעויותיו של משה רבינו, ללמדך שעדיין הוא בגדר אדם, להבדיל מהנוצרים הטוענים כאילו האפיפיור לעולם לא יכול לטעות, ובכך הפכו אותו לעבודה זרה.

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה ב"הידברות", בפורום "שאל את הרב" שבאתר "טיפות מהאור העליון", וכן במייל mhbp52@etrog.net.il בטלפון: 054-8486661

נייר דבק חזק. והנה לאחר שנכנסה השבת עזרתי לה עם המזון ואז פתאום יצא הדבק והאור נדלק. אני, מרוב לחץ, באינסטינקט סגרתי את דלתות המקרר, למרות שהבנתי שאסור לי לגעת בהן, כי בעצם כיביתי בכך את האור. בקיצור, עברתי על חילול שבת במתכוון, מחשש מהתגובה שלה, סגרתי את המקרר. איך מכפרים על זה? (אפרת)

תשובה: ראשית, כל הכבוד שאת רוצה לתקן! ולשאלתך, עלייך לקיים את שלושת חלקי התשובה, שלימד אותנו הרמב"ם ז"ל (פ"ב מהלכות תשובה הלכות ג.):

א] **חרטה** - להתחרט בלב שבור על המעשה של החילול שבת.

ב] **יודוי** - לפרט בפה את החטא בשעת אמירת היודוי.

ג] **קבלה לעתיד** - לקבל בקבלה גמורה שלא לחזור על מעשה זה, גם בשעה שתעמדי בניסיון דומה של בושה מתבררה וכדומה.

בנוסף, תתני צדקה ותלמדי "הלכות שבת" כפי יכולתך, ותקבלי עלייך תוספת ב"שמירת השבת". בספרים מובא שצריך להתענות, אבל רבינו עובדיה יוסף שליט"א כתב שזה לא שייך לדורנו החלש מבחינה גופנית ונפשית. (שו"ת יביע אומר ח"א, י"ד, י"ד, חוון עובדיה, ימים נוראים, עמוד ר"ח. סהרת הבית ח"א עמוד קכה).

עלייך לדעת, ש"אין דבר העומד בפני התשובה", ואחרי החזרה בתשובה העוון נמחק לגמרי בשמיים.

שאל את הרב

מאת העורך הרב מנשה בן פורת שליט"א

שאלות ותשובות מתוך הפרוור "שאל את הרב" באתר "טיפות מהאור העליון"

שאלה: שלום רב, השארתי בטעות מטען של סוללות מחובר לחשמל בשבת. אני מרגישה שכאילו גרמתי לזה להתמלא בשבת. האם זו באמת עבירה? (אפרת)

תשובה: אפילו לכתחילה מותר להניח את הסוללות במטען מלפני השבת בכדי שיתמלאו בשבת. שהרי נפסקה ההלכה כבית הלל ש"אין שבתת כלים בשבת". כלומר, מותר שהכלים שלנו יעשו מלאכה האסורה בשבת, כשאנו מכינים אותם מערב שבת, כגון: להשאיר מיום שישי את צינור המים פתוח כדי שישקה בשבת. (שבת י"א, שו"ע רנב"א).

שאלה: איזה יופי. תודה רבה על המענה הנהיר והמהיר. זה ממש עוזר. תבורך!! יש לי עוד שאלה שקצת מביכה אותי לשאול, אבל אין לי ברירה היות ויש לי ייסורי מצפון: לפני כמה שבתות הייתי אצל חברה חוזרת בתשובה, שכייבתה את האור במקרר עם

זור תהפוכות

בלעדו
ל"אור עליון"

סיפור דרמטי המשתרע על פני שלוש יבשות, לכבוד חג השבועות בו נקרא את סיפורה של הגיורת המפורסמת - רות המואבייה • האב נוטש את היהדות ומתחתן עם נוכרייה, ודווקא הבת הגויה מתגיירת ומחזירה בתשובה את אביה • סיפור שיכול לקרות רק בדורנו "כי דור תהפוכות המה".

פנויה לעשות את ההתמחות שלה בעריכת דין, בסיום ההתמחות היא מקבלת תעודת עורכת דין, ונרשמת כחברה בלשכת עורכי הדין בישראל. היא מכירה את בעלה לעתיד, ולפני החתונה היא נגשת שוב לעשיית גיור לחומרא בבית הדין הרבני בירושלים. "בגלל שיטנם המפקפקים בגיוריו של הרב דרוקמן, לא רציתי שיערערו על יהדותי או על יהדות ילדי בעוד דור או כמה דורות, לכן הלכתי להתגייר. אני עברתי בחיי 3 פעמים את טכס הגיור", אומרת שרה בחיוך מריח.

היום שרה נשואה לכן תורה אמיתית, ורווה נחת יהודי מילדיה החמודים. לפרנסתה היא עובדת כמשפטנית בחברת הוצאה לאור של ספרים ומגזינים העוסקים בתחום המשפטיים בעיר מולדתה. עליה לסכם פסקי דין וכדומה. לשאלתי "מדוע את לא עובדת כעורכת דין?", היא משיבה: "אני לא מעוניינת לעבוד במשרה מלאה, כי הילדים חשובים לי יותר מהקריירה. אני מעוניינת שחינוכם יבוא ממני, ולא מצהרונים למיניהם, אין תחליף לחום ולחינוך של אמא".

ומה עם האבא של שרה, נכון להיום? שרה סחפה גם את אביה ואף הוא מתחזק בשמירת התורה והמצוות, הוא לא הגיע לדרגה של בתו, אבל כבר כמה שנים שהוא שומר שבת, לא מדליק אור בשבת. הולך כל יום לבית הכנסת, ואף הוא הגבאי של בית הכנסת במקום מגוריו. לשאלתי "איך מסתדר לאבא שלך שמירת מצוות וחיים עם גויה ביחד?", שרה משיבה: "אבא שלי מאמין בתמימות שהגיור שעשה אותו רב בירושלים אכן תפס, ומעתה אשתו יהודייה". חבל...

בתור אחת שנולדת כגוייה והתגיירה, מה יש לך לומר לאלו שנולדו כיהודים אבל לצערנו אינם שומרים תורה ומצוות?

זה כל כך חבל לבזבז את החיים האלה, את האושר הנפלא הזה, וסתם ללכת לפי היצר ותאוות הגוף, חבל לפספס את הכל. יש כל כך הרבה יהלומים לקטוף, אנחנו לא מתחילים להבין מה זה מצוה, מה זה להתקרב לה'. אין הרגשה יותר טובה מלהתקרב לה'. מי שלא שומר תורה ומצוות כדאי לו לעשות חשבון נפש, למה אני חיי? בשביל מה אני הולך לעבודה? הרי אין לחיים האלה שום תכלית. זה זכות גדולה לשמור תורה ומצוות. ה' נתן את זה אך ורק ליהודים. חבל כל כך לפספס את זה. הרי זה כל כך נפלא להרגיש את השבת, ואת חיי היהדות שהם חיים מלאים.

מהנסיון שלך, מה את אומרת ליהודי שחס ושלום רוצה להנשא לגוייה?

אם תשאלו את אבא שלי אז הוא ימליץ שלא כדאי לעשות את זה. זה קשה מאד להתעורר אחרי זמן ולראות: "ואוו, אני יהודי, אבל אשתי והילדים הם גויים". ובקשר לילדים זה דבר שאי אפשר לתקן. אבא שלי כל כך שמח שהתגיירתי, אבל מה עם כל המשפחה הם נשארו גויים. וגם מהצד שלי אני אומרת שזה מאד לא מומלץ! הילדים מאד מבולבלים, וזה מאד קשה לילדים לחיות בבית חצוי ומבולבל.

באחד הימים הגיעה המשפחה כולה לירושלים, והנה, רב אחד, "לא רפורמי, דווקא אורתודוכסי" כהגדרתה, גייר את כל המשפחה על דעת עצמו. כמובן שאין שום ערך לגיור זה, וגיור זה אינו מקובל בשום מוסד דתי בעולם, שהרי הם לא קיבלו על עצמם שמירת תורה ומצוות. לשרה בטן מלאה על רבנים מסוג זה המגיירים סתם שלא על פי ההלכה, (אולי עבור בצע כסף): "זה כל כך מבלבל, ומעורר ספיקות רבות. לדוגמא, כשהגעתי ארצה וסיפרתי זאת לאחד הרבנים במהלך הגיור, אז הוא היה נבוך, ואמר 'אולי רק אצלך הגיור תפס, בגלל שלך היו כוונות רציניות לקבלת מצוות?', ולכן אולי לך אסור לחלל שבת במהלך הגיור? (בניגוד לגרים אחרים המחויבים במהלך ההכנה לגיור לחלל שבת לפחות פעם אחת בכל שבת, שהרי אסור לגוי לשמור שבת)". על כל פנים, שרה ידעה שאין ערך לגיור זה.

ככל שהתבגרה שרה כך היא הוסיפה עוד ועוד בשמירת המצוות. בגיל 16 היא החליטה שכבר הגיעה הזמן ללכת להתגייר, היא נגשה למשרד הרבנות שבעיר מולדתה בבקשה לגיירה. אמנם, ברבנות שם סירבו בשלב זה לגיירה, הרבנים הרגישו שהיא עדיין איננה בשלה להתגייר, וזאת מלבד ההלכה הדורשת להכביד על הגר בתחילה בבואו להתגייר.

לאחר ששרה יצאה מבית הרבנות היא הבינה שאכן היא עדיין איננה מוכנה מספיק לקראת הגיור, ועליה להמשיך ולהתחזק ביהדות ולהתכונן לגיור, ורק אחרי שתהא מוכנה תעלה לישראל ותתגייר. "באתי לבית ואמרתי שאני רוצה לשמור כשרות, ומהיום אני אוכלת רק כשר. אבא שלי דווקא עזר לי, הוא היה נוסע אחת לכמה חודשים נסיעה ארוכה של 8 שעות עד לפריז שבצרפת, הוא היה קונה שם כמות גדולה של בשר כשר, היינו שומרים את זה במקפיא, ואני וכל המשפחה היינו אוכלים רק כשר. גם בגבינות הקפדנו לאכול רק גבינות כשרות. בשלב זה עדיין לא הייתי בדרגה של להתגייר, הייתי הולכת עם מכנסיים. היתה לי אש מבכנים, אבל עדיין לא בשלה".

בתקופת ההמתנה לעלייה לישראל למדה שרה "משפטים" באוניברסיטה, וקיבלה תואר שני במשפטים. עתה היה עליה להתמחות במשך 3 שנים, כדי שתוכל להתחיל ולעבוד כ"עורכת דין". אבל כאן עצרה שרה את שטף חייה, והחליטה שכדאי לה תחילה לעלות לישראל ולהתגייר, טרם תתחיל בעשיית הקריירה.

סוף התגיירתי

"באתי לארץ, וגרתי בקיבוץ דתי. לפני שעליתי למטוס קניתי הרבה חצאיות, חשבתי שחייבים ללכת עם חצאיות בקיבוץ, אבל כשהגעתי ראיתי שזה לא ככה... למדתי חצי שנה ב"אולפן עברית", ועוד שנה ב"אולפן גיור". נגשתי לגיור בבית הדין של הרב דרוקמן שליט"א, ואחרי כל התלאות שעברתי סוף סוף התגיירתי ברוח השם".

אחרי הגיור עולה שרה להתגורר בירושלים. כעת היא

סיפור חייה של שרה (31) מתחיל דווקא בסיפור חייו של אביה - שמואל. שמואל נולד בצפון אפריקה בשנות החמישים, גדל בבית מסורתי, ולמד בבית ספר דתי. אמנם משעלה בגיל 16 לארץ יחד עם משפחתו, הוא גדל בקיבוץ השומר הצעיר, ושם לדאבונו הגדול, כמו רבים וטובים אחרים, איבד את מסורת בית אבא, ואף את הדברים הבסיסיים של היהדות. מכאן קצרה הדרך לפילתו הגדולה: שמואל הכיר בקיבוץ בחורה גויה (ה' ירחם) שעלתה ארצה מאחת מערי אירופה, כדי להתנדב ולעזור למדינה הצעירה שזה עתה הוקמה. היא קסמה לו בגלל היותה נחמדה, מנומסת ויפה, והחליט להינשא לה. שמואל ואשתו לעתיד ירדו לעיר הולדתה אך ורק כדי לערוך שם את טכס הנישואין, ושוב לחזור ולגור בארץ. אבל הם "נתקעו" שם, וכך הם הקימו את משפחתם בנכר, עד היום הזה.

החיים נמשכו, ולווגו הנ"ל נולדו בנים ובנות, כאשר אחת מהן היא שרה - גיבורת הסיפור שלפניכם. "כשאנחנו היינו קטנים", מספרת שרה, "אבא התחיל להתגעגע ליהדות, ראינו עליו שמשוה חסר לו. התחלנו לשמור מספר מצוות: עריכת קידוש בליל שבת, עריכת ליל הסדר, אכילת מצות בחג הפסח, וצום יום הכיפורים. בזה הסתכמה היהדות במשפחה שלנו. זה גרם למריבות קטנות בין אבא לאמא, כי אמא לא הסכימה לשמור כל מצווה שאבא רצה להתחיל לשמור, לדוגמא, אבא רצה חמין בשבת ואמא לא הסכימה". שרה לא השלימה עם שמירת המצוות החלקית המוזרה הזו, וכל צורת החיים הזו גרמה לה בלבול גדול. "אמרתי לאבא שלי: 'למה לך מותר לעבוד ביום שבת, ולי אסור לצאת לבלות בליל שבת?'".

רצון עז להתגייר

"כבר מגיל קטן ידעתי שאני רוצה להתגייר, לא היה לי ספק בכלל. תמיד האמנתי בהקב"ה ובתורה, למרות שלא ידעתי הרבה. וגם הייתי מאד מחוברת ל"צדיקים". זה בא מאבא שלי שלמרות הכל הוא תמיד כיבד מאד את הצדיקים. סוף סוף ספרדי, לא?". אומרת שרה בחיוך.

מדוע רצית כל כך להתגייר עד שבסוף התגיירתי?

"כל חיי הייתי מקנא באלו שנולדו כיהודים. הרגשתי שזה לא פ"ר, שהם יהודים מלידה, ואילו אני נולדתי לאבא יהודי ואמא גויה. אמרתי לה: 'למה אני לא?' מגיל קטן היתה לי ההרגשה שאני רוצה להיות חלק מהעם הנבחר, הרגשתי שלהיות יהודי זו זכות גדולה, ולא הייתי מוכנה לפספס את כל הטוב הזה! היה חבל לי לפספס את החיים. סתם לעשות מה שבא בראש? חיים ללא תכלית, חיים ללא מטרה? היהדות נותנת כל כך הרבה, זה כבר לא סתם חיים זה חיים עם מטרה. קשה להסביר מה זה יהודי, קשה רציתי להיות קרובה לה', וגם הרגשתי שה' רוצה אותי וקורא לי. זה בא ממלב, ורק לאחר שהתגיירתי והתחלתי ללמוד באה ההבנה השכלית, הבנתי כמה שהיהדות אמיתית".

לעילוי נשמת
יוסף בן עזיזה
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
יחזק חגי' בן חלומה
ומסעודה ז"ל
נפטר י"ז כסליו תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
יוסי יוסף חיים בן שושנה
נלב"ע י' כסליו תש"ע
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אברהם מימוני ז"ל
בן ר' יחזק ורומיה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

עמותת "אור עליון" בהמלצתו של המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום"

סגולה בדוקה ומנוסה לכל הישועות 40 יום בכותל ובקבר דוד המלך

תלמיד חכם יתפלל עבורכם 40 יום ברציפות בכותל ובקבר דוד המלך
יהודים רבים התקשרו להודות ולספר על הישועה שזכו לה לאחר התפילות הנ"ל

לתרומה ולמסירת השמות 054-8486661

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמנט

סגולות לעם סגולה

סגולות למציאת האבידה

א. סגולה בדוקה ומנוסה למציאת אבידה, לומר 3 פעמים את המדרש הבא (מדרש רבה בראשית נ"ג, י"ד): "אמר רבי בנימין, הכל בחזקת סומין, עד שהקדוש ברוך הוא מאיר את עיניהם, מן הכא ויפקח אלוהים את עיניה, ותלך ותמלא החמת". [ויש אומרים כך: אמר רבי בנימין, הכל בחזקת סומין, עד שיבוא הקדוש ברוך הוא ויפקח את עיניהם לעתיד לבא].

ב. עוד סגולה אחרת, ידור סכום כסף שיקנה בו שמן למאור לכבוד רבי מאיר בעל הנס זיע"א, ומיד ימצא אבידתו. ובתנאי שלא יעבור זמן רב מעת שאבדה לו האבידה. (מדרש תלפיות ענף אבידה ומציה).

ג. עוד סגולה אחרת, ידליק נר ויתן צדקה לכבוד רבי מאיר בעל הנס זיע"א, ויאמר כך: "אלהא דמאיר ענני! אלהא דמאיר ענני! ותעזור לי שאמצא או שיחזירו לי במהרה את אבידתי אשר איבדתי, בזכות שנתתי סך (יזכיר הסכום) שקלים לכבוד רבי מאיר בעל הנס זכור לטוב". (רפאל המלאך ערך אבידה).

סגולה להצליח במשפט

- א. בהיותו נשפט, יאחז ביד ימינו מזוזה כשרה. (שם אות ה', ערך הצלחה).
- ב. בשעה שמעיינים בדינו, יאמר הפסוקים של "ויברך דוד" מהתחלה עד "ומרומם על כל ברכה ותהלה". (שם).
- ג. יאמר מזמור "למנצח על השמינית" (תהלים פרק יב) לפני המשפט, וינצח בעזרת השם יתברך. (רפואה וחיים פ"ב אות קלג/א).
- ד. יאמר קודם המשפט 24 פעמים את הפסוק (תהלים קיט, קלז): "צַדִּיק אֶתָּה יְקַוְּ וְיִשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ", ויצליח במשפטו בעזרת השם. (שם אות קלג/ב).

חינוך מתוך אהבה

בהם, ואז לא תהיה להם ברירה אלא לחשוב עלי. והוא מרד. והנה, המסכן הזה לא הצליח, התוכנית לא עובדת, כי אבא ממשיך לחשוב על עצמו, אמא ממשיכה להיות אגואיסטית - דואגים לעצמם, והוא, הילד, לא מעניין אותם! הבנת?"

"ענק'לה שלך בגיל שש עשרה וחצי התפוצץ לו משהו, אז הוא אמר לעצמו 'אברח מהבית, כעת כאשר אהיה מחוץ לבית הם יאלצו לחשוב רק עלי יומם ולילה'. הוא ברח. בחלוף ארבעה ימים הוא ניסה להציץ לראות כמי שאומר: 'נו, בא נראה איך הם חושבים עלי?' הרים טלפון, מה הוא שמע בטלפון? "לא אכפת לך ממני, לא אכפת לך מה עובר עלי", דהיינו - שוב פעם אני... טראח, טרק לך את הטלפון... אבא'ה יקר, תאמר לו, 'אנחנו מתגעגעים אליך, מחכים לך, אוהבים אותך, אנחנו רוצים אותך!' והוא יחזור."

האבא לא הסכים איתי. התווכח. שעה ארוכה התווכחתי איתו, ובסוף פשוט לחצתי עליו עד שלא הייתה לו ברירה אלא להבטיח לי בלי להסכים - שאם הבן יתקשר הוא יאמר לו את המילים הנ"ל. (למה הוא לא הסכים? כי הוא נשאר אגואיסט החושב על עצמו).

חלפו כמה ימים והבן שוב צלצל - שוב להציץ. אבא אסף את הנשימה העמוקה שלו, כאילו מכין את הדברים שקשה לו לומר: "מתגעגעים אליך, אוהבים אותך, רוצים מאד לראותך?". והלא יאומן קרה - הנער חזר הביתה.

תבינו, ילד מסכן, שש עשרה שנה ממתין למלה טובה מאבא, במלה אחת אפשר לקנות אותו "אני מתגעגע אליך!", זהו, מספיק. כי היסוד הראשון: אהבה.

מתוך הספר "זכוי" סיפורי זוגות בסערות החיים. ב"ב, שבט תשס"ט. באדיבות המחבר.

אמרת לי: "אינני מכיר, לא אותך לא את אשתך ולא את בנך, ומהיכן אדע למה הילד מרד? איך נוצר הקרע? אבל מהמעט מילים שדברת, אני כן יודע מדוע הוא מרד, וגם אומר לך איך להשיב אותו: ילדך הכיר וראה ארבע עשרה שנה, אבא ואמא החושבים רק על עצמם, דואגים לעצמם על חשבון הילד, והוא התפוצץ מזה... לא יכול לסבול יותר, הוא אמר לעצמו 'אני אמרוד

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

כל קהילות ישראל בכל ארצות מושבותיהם נהגו לעשות "פדיון נפש" על כל צרה שלא תבוא ומיד היו נושעים:

- לרפואה, למציאת הזיווג,
- לפרנסה, לזרע של קיימא,
- להצלחה, לשלום בית, וכו'.

סגולת הפדיון לחזור לאדם את הצלם הרוחני ואת כל כוחות הנשמה ("המוחין") שנשתלקו ממנו ונטמאו בתוך כוחות הטומאה ("הקליפה"), ובכך מסתלקת ממנו הצרה תיכף ומיד.

שימו לב לדברי הגלגלים של המקובל רבי חיים ויטאל זצ"ל תלמיד האר"י זצ"ל על חשיבות הפדיון:

"פדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו [פדיון נפש] יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת השם תבין באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם, והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'".

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486661

המלצתו של המקובל האלהי הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" לעמותת "אור עליון"

סגולת פדיון נפש על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים כל קהילות ישראל בכל ארצות מושבותיהם נהגו לעשות "פדיון נפש" על כל צרה שלא תבוא ומיד היו נושעים: לרפואה, למציאת הזיווג, לפרנסה, לזרע של קיימא, להצלחה, לשלום בית, וכו'.

סגולת הפדיון לחזור לאדם את הצלם הרוחני ואת כל כוחות הנשמה ("המוחין") שנשתלקו ממנו ונטמאו בתוך כוחות הטומאה ("הקליפה"), ובכך מסתלקת ממנו הצרה תיכף ומיד.

שימו לב לדברי הגלגלים של המקובל רבי חיים ויטאל זצ"ל תלמיד האר"י זצ"ל על חשיבות הפדיון: "פדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו [פדיון נפש] יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת השם תבין באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם, והיו אומרים מה גדלו מעשיך ה'".

צלצלו 054-8486661

או הפקידו בבנק הדואר, מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

יהדות בכיף אצלכם בבית

נהניתם מהעלון? רוצים לשמוע עוד? זה פשוט מאד! ארגנו מספר חברים בביתכם ל"חוג בית" באווירה ביתית ונחמדה

הרב מנשה בן פורת מרצה בכיר בערוץ "הידברות" וכותב העלון שבידכם יעביר לכם הרצאה מרתקת בנושא המעניין אתכם:

- בחירת בן/בת זוג • סוד החלומות • זוגיות
- תורה ומדע • ארכיאולוגיה והתנ"ך • ועוד

צלצלו 054-8486661